Redacțiunea și Administrațiunea: BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„Gazeta“ iese în fiecare di.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.

România și străinătate: pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

Se prenumeră: la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

Annunciurile: O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare.

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrămită.

Nr. 9. VINERĬ, 15 (27) Ianuarie. 1888.

Jubileulŭ de 50 de anĭ alŭ „GAZETEI TRANSILVANIEI“.

Câmpenĭ, 1 Ianuarie 1888.

La serbarea jubileului de 50 de anĭ alŭ „Gazetei Transilvaniei“, mama diaristicei române, zelósa apĕrătóre a drepturilorŭ naționale, neobosita promovatóre de literatură și cultură română, — inteligința română din Țéra Moțilorŭ cu mare entusiasmŭ vĕ felicită cordialŭ.

Trăéscă mecenatulŭ Românilorŭ George Barițŭ, trăéscă demnulŭ succesorŭ și actualulŭ redactorŭ Dr. A. Mureșianu!

Petru cavalerŭ **de Joanette, Michail Andreica, I. Danciu** protopopŭ, **I. Poruțiu, Dr. Preda, Candrea, N. Cothișelŭ, P. C. Gerasim, Georgiu Corcheșiu, Gerasim Morariu, Michail Conteș, N. Muntean, I. Motora, Iosif Gomboș, Nicolau Corcheșiu**, dascalŭ românŭ.

Cehulŭ Silvaniei, 1 Ianuarie 1888.

Primițĭ și felicitările nóstre la aniversarea jubileului de 50 de anĭ alŭ multŭ prețuitei foi „Gazeta Transilvaniei“.

Georgiu Popŭ, Florian Cocianŭ, Dimitriu Suciu.

Cetatea de Baltă, 1 Ianuarie 1888.

Din inimă salutămŭ și gratulămŭ jubileulŭ de 50 de anĭ alŭ diarului „Gazeta Transilvaniei.“

Dumnedeu este cu noi și cu sfânta nóstră causă. Apere dulcea națiune de dușmanĭ și pe bravii ei conducĕtorĭ, apĕrătorĭ și publiciștĭ!

Trăéscă întemeiătorulŭ „Gazetei“ Barițŭ, și actualulŭ ei redactorŭ!

Românii térnăvenĭ:

Nicolae Todoran protopop, **Miron Dascalŭ** preotŭ, **Nicolae Manoviciu** parochŭ, **Naftanailŭ Oprea** parochŭ, **Iosifŭ Crișan** parochŭ, **Zacheiu Sasu** parochŭ, **Petru Popŭ** parochŭ, **Toma Ilieșŭ** parochŭ, **Ionŭ Sociu** parochŭ, **George Oprea** parochŭ, **Petru Popŭ** parochŭ, **George Costin** parochŭ, **Ionŭ Moldovan** paroch, **Atanasiu Horptean***) parochŭ, **Nicolae German** capelanŭ, **Ilie Surdu** proprietarŭ, **Ionŭ Cuciu** cantorŭ, **Ionŭ Țĕranŭ***) învĕțătorŭ emeritatŭ, **George Filip** cantorŭ și învĕțătorŭ, **Nicolae Popovicĭ** învĕțător, **George Moșiu** învĕțătorŭ, **Dionisiu Filimon** învĕțătorŭ.

Aradŭ, 1 Ianuarie 1888.

Cu fală privimŭ la viéța și lupta ta de o jumătate de seculŭ pentru drepturile și limba poporului românŭ.

Seculĭ încă sĕ ducĭ lupta gloriósă și victoriósă. Noi îțĭ urămŭ și te urmămŭ.

Vasiliu Stănescu, Vasiliu Mangra, Nicolae Oncu, Vasile Pop, Aurelŭ Suciu, Grigore Venter, George Telescu, Clemente Lupșa.

Lipova, Bănatŭ, Ianuarie 1888.

Cincĭdecĭ de anĭ de luptă bună ațĭ luptatŭ cu credință, ațĭ pășitŭ înainte cu speranța în viitorulŭ națiunii. Dreptatea va învinge.

Davidŭ P. Simon, Dr. Suciu, Tuducescu, Adrianŭ Micu, Dr. Cuparescu, Iuliu Missicui, Valeriu Oprianu, A. Albescu, E. Felesinsky, Georgiu Vancu de Tóvis, Aureliu Popoviciu, Demetriu Munteanŭ, Atanasiu Pasca, Teodorŭ Munteanŭ, Ionŭ Munteanŭ, Atanasie Popŭ, Petru Carp, Rista Bichichean, Constantinŭ Crețian, Ionŭ Ardeleanŭ, Stefanŭ Simon, Teodorŭ Simon.

*) Greu de descifrată în telegramă. Red.

Șemnița, 1 Ianuarie 1888.

Urăm viéță lungă „Gazetei Transilvaniei*), gloriosului cârmaciu, care cu demnitate a condusŭ, pe marea furtunósă a politicei, o jumătate de seculŭ barca națiunei române.

Tinerimea română academică din Șemnițŭ.

Bucurescĭ, în 4 Ianuarie 1888.

Regretŭ din sufletŭ, că împrejurărĭ independente de voința mea m'au opritŭ sĕ-mĭ împlinescŭ o *datoriă sfântă de Românŭ* cu ocasiunea jubileului „Gazetei“, spre a mĕ puté numĕra printre aceia, carĭ v'au încungiuratŭ la acéstă serbare *patriotică*, séu cel puținŭ printre cei-ce v'au felicitatŭ în scrisŭ.

Crede însĕ, că cu inima nu am lipsitŭ a împărtăși omagiile mele de recunoscință acelorŭ nemuritorĭ muncitorĭ ai „Gazetei“, carĭ o jumĕtate de secolŭ au luptatŭ cu devotamentŭ pentru mântuirea causei *Românismului* de peste Carpațĭ.

E o datoriă sacră pentru fiecare Românŭ simțitorŭ sĕ țină sémă de sacrificiile și credința cum a trăitŭ „Gazeta“ cincĭ decĭ de anĭ și cu câtŭ interesŭ a apĕratŭ acestŭ organŭ *păsurile neamului nostru*. Atâtea mii de Ardelenĭ câțĭ ne găsimŭ emigrațĭ aci, în România, mulțĭ cu dare de mână, am puté sĕ ne interesămŭ mai deaprópe pentru viitorulŭ „Gazetei“ spre a-i asigura o durată trainică, sĕ-i putemŭ serbători *spre fala și gloria nóstră și Centenarulŭ*.

Sunt sigurŭ, iubite D-le Mureșianu, că celŭ mai mare actŭ și datoriă a Românilorŭ Ardelenĭ s'a împlini în casulŭ când, d'acum în colo, aceia, carĭ adeseorĭ 'șĭ facŭ datoria numai cu forma, sĕ o traducă în fapte, și nu e nicĭ o ocasiune mai potrivită, decâtŭ sprijinirea „Gazetei“ pentru viitorŭ cu mai multŭ interesŭ din partea celorŭ ce putemŭ.

Ar fi cea mai frumósă felicitare acésta cu ocasiunea jubileului și pentru luptătorii „Gazetei“, carĭ trăescŭ și muncescŭ, ér pentru aceia, carĭ nu mai suntŭ între noi, arŭ fi unŭ omagiu adusŭ memoriei lorŭ scumpe.“

Ioanŭ Mihalcea.

Budapesta, 1 Ianuarie 1888.

Primițĭ felicitările nóstre colegiale.

Biuroulŭ de corespondență telegrafică maghiarŭ.

Brașovŭ, 12 (24) Ianuarie 1888.

S'a făcutŭ multă vorbă în dilele din urmă despre o părere, ce a esprimat'o prințulŭ de Bismarck asupra situațiunei într'o conversațiune la masă. Unulŭ din óspețĭ vorbi de prospectele pentru susținerea păcii și întrebă pe principele Bismarck, de ce bursa este încă totŭ așa de agitată, cu tóte aceste prospecte.

Cancelarulŭ rĕspunse mai întâiu: „Mai că n'amŭ avé sĕ ne tememŭ de rĕsboiu în intervalŭ de doi séu trei anĭ.“ Indată însĕ restrînse Bismarck acésta aserțiune dicêndŭ: „pentru anulŭ acesta celŭ puținŭ așŭ admite acésta cu óre care siguranță,“ și fără a se intrerupe adause în urmă: „ce-i dreptŭ asta am credut'o și în 1870, și totușĭ s'a întêmplatŭ altfelŭ.“

Cu alte cuvinte totŭ acolo stămŭ, unde amŭ statŭ. Insușĭ Bismarck nu este în stare a prevedé adĭ tóte cele ce se potŭ întêmpla. Cumpĕna păcii e érășĭ mai grea, dér nesiguranța și periculŭ unui rĕsboiu nu s'au micșoratŭ cu nimicŭ.

Cea mai mare greutate o întêmpină puterile încă totŭ în Bulgaria. Aicĭ lucrurile se încurcă pe di ce merge mai multŭ. Prințulŭ de Coburg călĕtoresce acum cu mama-sa prin Rumelia, unde a fostŭ primitŭ cu însuflețire de poporațiune. Se pare dér că influința ruséscă este încă departe de recâștigarea têrĕmului în Bulgaria. Acum se scrie că ambasadorulŭ rusescŭ Șuvalov a primitŭ instrucțiunĭ pentru a reîncepe negociările cu puterile în privința Bulgariei. Rusia, se dice, este acum din nou înclinată a se înțelege cu celelalte puterĭ semnatare.

Nu lipsecŭ nicĭ presemnele altorŭ nouĕ complicațiunĭ în peninsula balcanică. Muntenegrenii se pregătescŭ a păși și ei pe arenă. Deocamdată pretindŭ dela Turcia ca sĕ le estradeze pe toțĭ Muntenegrenii prinșĭ, carĭ au luatŭ parte la rĕscóla din Burgas.

S'a mai vorbitŭ și de nisce planurĭ ale Rusiei de a ocupa teritorii turcescĭ în Asia mică, ținêndu-le ca zălogŭ pentru despăgubirea de rĕsboiu ce-o mai datoresce Sultanulŭ Rusiei. „Novoie Vremia“ protestéză însĕ contra acestorŭ faime, dicêndŭ că sunt scornite numai cu scopŭ de a ațîța contra Rusiei.

Și pre când numita fóiă rusécă discută posibilitatea unei înțelegerĭ între Austria și Rusia, „Times“ din Londra publică unŭ articulŭ senzaționalŭ, care culminéză în dorința, ca comitele Kalnoky, celŭ supusŭ Germaniei și înclinatŭ spre pace cu Rusia, sĕ se retragă și în loculŭ lui sĕ vină earășĭ contele Iuliu Andrassy.

Monarchia Habsburgilorŭ“ — scrie corespondentulŭ diarului „Times“ — póte sĕ esiste fórte bine, dér nu sub conducerea contelui Kalnoky, ci sub conducerea unui ministru de esterne, care sĕ scie a se încrede mai bine ca elŭ în puterea acestei monarchii. In fine numesce cu numele pe contele Andrassy, dicêndŭ că acesta ar sci mai bine ca Kalnoky sĕ aducă la valóre posițiunea de putere a monarchiei, fără a merge ca elŭ după poruncile celorŭ din Berlinŭ.

Se suscită în corespondența memorată a diarului englesŭ idea, ca Austro-Ungaria sĕ mérgă de sine-stătĕtorŭ, fiindŭ în stare a încheia alianță chiar și cu Francia și cu Rusia. Cum ar veni însĕ tocmai contele Andrassy, care a inauguratŭ alianța de față cu Germania, ca sĕ o rupă?

S'au și grăbitŭ ómenii lui Andrassy a ruga pe corespondentulŭ lui „Times“ sĕ declare, că ceea ce a scrisŭ nu a scrisŭ în urma unei inspirațiunĭ a contelui Andrassy, ci numai după propria lui chibzuire.

Impregiurarea însĕ că se discută în atâtea modurĭ multŭ lăudata alianță dintre Austro-Ungaria, Germania și Italia, dovedesce că ea nu este clădită pe pétră și că unŭ viscolŭ nu prea tare o póte dărîma.

Austro-Ungaria și Germania.

Corespondentulŭ din Viena alŭ fóiei engleze „Times“ a adresatŭ acesteia o corespondență, care a făcutŭ sânge rĕu atâtŭ în Viena câtŭ și în Berlinŭ, deórece se crede că articululŭ e inspiratŭ de contele Andrassy. Étă cuprinsulŭ lui:

Corespondentulŭ dice că raportulŭ dintre Austro-Ungaria și Germania preocupă, cu privire la evenimentele din Orientŭ, seriosŭ cercurile politice. Guvernulŭ germanŭ, nu-i vorbă, a desaprobatŭ atacurile foilorŭ oficióse contra Austro-Ungariei, dér pré târdiu ca sĕ aibă efectŭ. In Austro-Ungaria a surprinsŭ împrejurarea că, după ce s'a prémăritŭ tripla alianță, foile prințului Bismarck s'au esprimatŭ astfelŭ, ca și cum pacea europénă s'ar puté susține numai prin concesiunĭ ce ar avé sĕ le facă Austro-Ungaria Rusiei.

Se credŭse că pe temeiulŭ triplei alianțe, Austro-Ungaria, Germania și Italia se vorŭ îndrepta contra orĭcărei puterĭ ce ar turbura pacea în Orientŭ orĭ în Occidentŭ. Dér de când foile germane au atacatŭ pe Austro-Ungaria, credința acésta s'a sdruncinatŭ. Până deunădĭ se credea, că fără alianța Germaniei, Austro-Ungaria n'ar puté exista ca mare putere, pe când acum începe a se judeca mai raționalŭ și fie-care se întrébă, décă nu tocmai pentru Germania forméză alianța cu Austro-Ungaria o cestiune de viéță. Foile germane cu atacurile lorŭ nechibzuite s'au jucatŭ cu foculŭ. Armata austro-ungară abia îșĭ are alta egală ei în Europa. Monarchia e și singură în stare sĕ mĕsóre cu Rusia și décă guvernulŭ austro-ungarŭ s'ar convinge de falsitatea și sperjuria Germaniei, atuncĭ Germania, totalŭ isolată prin acésta, ar ajunge într'o situațiune fórte grea.

Pe când foile contelui Kalnoky vestéu binecuvêntările alianței cu Germania, Germania din contră a luatŭ cea mai hotărîtă posițiune dușmănéscă față cu Ungaria în privința economică și contele Kalnoky n'a fostŭ în stare sĕ ușureze vămile îndreptate contra Austro-Ungariei. Cu tóte astea foile lui au arĕtatŭ alianța cu Germania ca absolutŭ necesară pentru esistența Austro-Ungariei, care în urma politicei ministrului sĕu de esterne a fostŭ fórte subordonată Germaniei în cursulŭ ultimilorŭ anĭ. Monarchia Habsburgilorŭ póte fórte bine sĕ esiste, dér nu sub conducerea contelui Kalnoky, ci sub conducerea unui astfelŭ de ministru de esterne, care se póte încrede mai bine decâtŭ elŭ în puterea acestei monarchii.

Este faptŭ, că regimulŭ contelui Kalnoky arată o lungă seriă de compromise și greșelĭ nervóse. Kalnoky e bărbatŭ destoinicŭ, dér a ajunsŭ pré curêndŭ în posițiunea sa de acum și n'a sciutŭ nicĭodată sĕ 'nțelégă, că e ministrulŭ conducĕtorŭ alŭ unei marĭ puterĭ. Ca prim-ministru în Monaco orĭ Würt-

tembergŭ, ar fi fórte la locŭ, dér ca conducĕtorŭ alŭ celei mai distinse şi mai vechĭ monarchii a Europei şi-a greşitŭ cu totulŭ chiămarea. Sub conducerea unui altŭ ministru de esterne, d. e. a contelui Andrassy, Austro-Ungaria ar vorbi cu totulŭ în altŭ tonŭ, care mai curênd ar puté asigura pacea europénă. Tisza a făcutŭ în camera ungară mare complimentŭ contelui Andrassy când a declaratŭ, că bucurosŭ ar ceda loculŭ sĕu contelui Andrassy, dér nimĕnui altuia. Prin acésta elŭ a datŭ espresiune acelei opiniunĭ publice, care domnesce în tóte clasele sociale ale monarchiei austro-ungare, că conducerea afacerilorŭ esterne ale monarchiei acesteia trebue sĕ se încredinţeze érăşi contelui Andrassy orĭ altui bărbatŭ de statŭ, care ca şi acesta simte şi scie sĕ aducă la valóre posiţiunea de mare putere a monarchiei şi condiţiunile gloriosului ei vitorŭ.

Kalnoky mai e acusatŭ în fine, că ar conduce politica monarchiei după ordinele ce le primesce din Berlinŭ şi, vedĭ Dómne, nu după pofta inimei celorŭ din Pesta.

SCIRILE ḌILEI.

Ministrulŭ unguresců de instrucţiane, printr'o ordonanţă, interḑice directorilorŭ superiorĭ a mai admite şcolarĭ gimnasiştĭ, carĭ au repeţitŭ o classă şi au căḑutŭ din nou la esamenŭ. In unele locurĭ se admitea pănă acum şcolarĭ şi a treia óră, dér în urma ordonanţei, acésta nu se va mai întêmpla.

* *

In urma comiterei crimei din Strada Dionisie în *Bucurescĭ*, guvernulŭ românŭ *espulséză pe supuşii austro-ungarĭ*, carĭ n'au paşapórte. Deja, ne spunŭ foile din România, s'au espulsatŭ pănă acum vr'o 48 de inşĭ. Totŭ foile din România ne mai spunŭ, că guvernulŭ românŭ a ridicatŭ gravamine contra autorităţilorŭ din Braşovŭ, fiindŭ că favoriséză, cum se ḑice, reîntórcerea în România a supuşilorŭ ungarĭ sĕcui şi jidovĭ espulsaţĭ.

* *

„Ellenzék" întrébă „indignatŭ" pe foile unguresci din Budapesta, décă sciu că comerciantulŭ de acolo Alexandru Sueff din Strada Waizner anunţă în *limba germană* unŭ depositŭ bogatŭ asortatŭ de articule de toaletă ş. a. — In toiulŭ ernei atâta ferbinţélă!

* *

In *Sighişóra* s'a împuşcatŭ la 22 Ianuarie n. oficialulŭ de poşte Emerich Bandi.

* *

In nóptea de 21 Ianuarie n. au intratŭ *lupĭ* în curtea unei case din suburbiulŭ Hazsongard în *Cluşiu*, unde au sfăşiatŭ şi au mâncatŭ cânele din curte. — Sĕ mai ḑică cineva că nu e justificată esistenţa Kulturegyletului.

* *

Opera şi teatrulŭ naţionalŭ unguresců din Pesta au unŭ nou intendantŭ, pe Franz Beniczky. Cum se vede, contele Keglevich n'a mai pututŭ fi ţinutŭ contra curentului, care cerea înlăturarea lui. Fi-va noulŭ intendantŭ în stare sĕ scape opera şi teatrulŭ de criză şi deficitŭ? Câtŭ e hăulŭ nu.

Resultatele colonisării Ceangăilorŭ.

Comisariatulŭ guvernului pentru colonisarea Ciangăilorŭ, care esistă din anulŭ 1883, se desfiinţéză cu finea lunei acesteia printr'o ordinaţiune a ministrului de comunicaţiune, şi se vorŭ preda agendele acestui oficiu Directoratului r. *causarum regalium* din Seghedinŭ.

„Szegedi Napló," înregistrândŭ acéstă scire, publică o scrisóre din Panciova, care critică activitatea acestui oficiu într'unŭ modŭ fórte aspru şi descrie starea Ciangăilorŭ cu colorile cele mai triste. Funcţionarii, ḑice acéstă scrisóre, nu au făcutŭ nimicŭ altceva decâtŭ şi-au trasŭ lefile lorŭ destulŭ de marĭ, pentru Ciangăi însĕ nu s'a făcutŭ nimicŭ. Tótă întreprinderea colonisării a costatŭ *peste unŭ milionŭ de florinĭ*, şi aceştĭ banĭ s'au topitŭ toţĭ în mânile funcţionarilorŭ, ér pentru coloniştĭ nu s'a ḑiditŭ nicĭ măcarŭ unŭ coteţŭ de porcĭ, ómenii stau fără vite şi fără instrumente agricole.

La acéstă scrisóre a rĕspunsŭ deputatulŭ Adam Bornemisza ca comisarŭ guvernialŭ pentru colonisarea Ciangăilorŭ la cursulŭ de josŭ alŭ Dunării, a adresatŭ foiei „Szegedi Naplo" o scrisóre în care ḑice între altele, că starea coloniştilorŭ nu e *atâtŭ de desperată* cum se descrie.

Va sĕ ḑică nicĭ strălucită cum buciumau „patrioţii". Sapienti sat.

Unŭ incidentŭ în dieta ungară.

Cu ocasiunea desbaterei generale asupra proiectului de lege privitorŭ la conchiămarea reserviştilorŭ pentru şépte ḑile, s'a întêmplatŭ următorulŭ incidentŭ:

Deputatulŭ conte *C. Pongracz*, care nu se ţine de nicĭ una dintre partidele dietei, vorbindŭ pentru proiectulŭ de lege ḑise între altele, că adĭ armata comună şi honveḑimea nu mai e ceea ce a fostŭ înainte cu 22 de anĭ; oştirea s'a reorganisatŭ cu desĕvêrşire şi în fruntea ei stă unŭ beliduce victoriosŭ.

Atuncĭ Coloman *Thaly* din stânga estremă a strigatŭ: „Cine este acesta?" Contele *Pongracz* rĕspunse: „Archiducele *Albrecht*, care a învinsŭ la Custozza". — Érăşĭ strigă Thaly: „Acolo a fostŭ uşor!" — *Pongracz* replică, că şi în viitorŭ va fi uşorŭ, căcĭ după esperinţele ce le-a făcutŭ fiindŭ în serviţiu activŭ putemŭ sĕ privimŭ cu deplină linişte în viitorŭ.

Acestŭ incidentŭ a supĕratŭ pe „Pesti Naplo" care ḑice; „Póte fie-care sĕ-şĭ formeze idea sa asupra archiducelui Albrecht, cum ne-amŭ format'o noi pe a nóstră; dér nu credemŭ a fi lucru corectŭ şi cu tactŭ, *a da nutremêntŭ pessimismului* în forma unorŭ aserţiunĭ aruncate cu uşurĕtate asupra eventualului norocŭ alŭ armelorŭ nóstre."

Amendele poliţienescĭ.

Atragemŭ atenţiunea d-lui căpitanŭ alŭ poliţiei locale asupra abusurilorŭ ce se comitŭ une-orĭ de unii poliţiştĭ cu arĕtarea de a se amenda locuitorii pentru neorênduelĭ privitóre la curăţenia şi la îngrijirea trotoarului dinaintea caselorŭ etc., abusurĭ despre care suntemŭ sigurĭ, că d-sa nu are cunoscinţă.

Primimŭ nenumĕrate plângerĭ şi ne-amŭ convinsŭ înşine, că organele poliţienescĭ desvóltă de multe orĭ prea multŭ zelŭ, aşa că nedreptăţescŭ pe mulţĭ cu arĕtările, că au călcatŭ cutare orĭ cutare prescriere a statutului.

Se pedepsescŭ omenĭ sub pretextŭ că nu punŭ nĕsipŭ pe dinaintea casei, pe unde nu trecŭ decâtŭ ai casei orĭ rareorĭ altŭ sufletŭ de omŭ, şi póte cânii şi pisicile; se pedepsescŭ sub pretextŭ că a fostŭ lunecuşŭ — şi încă în ḑile când a ninsŭ din grosŭ — deşi pe dinaintea caselorŭ lorŭ nu e trotoarulŭ de umblatŭ alŭ trecĕtorilorŭ şi prin urmare nu se póte face lunecuşŭ; se pedepsescŭ ómenĭ, fiindŭ că mătură apa din curte orĭ tórnă apă fără murdăriă pe canalulŭ din uliţă, sub pretextŭ că au turnatŭ lăturĭ, şi altele.

Ne facemŭ datoria aducêndu acestea la cunoscinţa d-lui căpitanŭ alŭ poliţiei cu rugarea, ca sĕ dispună înlăturarea abusurilorŭ de cu vreme, spre a se evita conflicte neplăcute între poporaţiunea ce se simte neîndreptăţită şi între organele poliţienescĭ.

Ateneulŭ românŭ din Bucurescĭ.

D. C. Esarcu, v.-preşedintele Ateneului, a cumpĕratŭ statua *Invingĕtorulŭ*, opera sculptorului românŭ Ionescu Valbudea, care a studiatŭ la Parisŭ, unde talentulŭ sĕu a fostŭ fórte apreţiatŭ, scrie „Unirea".

Acéstă statuă, care mĕsóră 4 m. $^{50}/_{100}$ şi care se află espusă în coridórele Ateneului, fiindŭ destinată sĕ se tórne în bronzŭ, a fostŭ esecutată în Roma, unde a fostŭ fórte multŭ apreţiată de celibritǎţĭ artistice ca Monte Verde şi Ferrari.

D-nulŭ Valbudea va începe în curêndŭ sĕ esecute douĕ bassoi-reliefe în marmoră, în mărime de 6 m. pe 4 m. şi din carĭ unulŭ represintă *Sciinţa* şi celălaltŭ *Poesia*.

Aceste comande suntŭ făcute de Ateneulŭ românŭ.

Afară de acestea, dela 2—4 óre p. m. se potŭ vedé la clubulŭ Tinerimea 4 statui, lucrate totŭ de d. Vulbudea.

Petrecere musicală, declamatorică şi danţŭ.

Petrecere se va arangia Dumineca, în 17/29 Ianuariu 1888, în sala Hotelului Nr. 1 în folosulŭ şcolarilorŭ sĕracĭ din Braşovulŭ-vechiu. Bilete de intrare: Loculŭ I: de persónă 80 cr., de familiă 2 fl. Loculŭ II: de persónă 60 cr., de familiă 1 fl. 50 cr. Pe galeriă unŭ locŭ 40 cr. Inceputulŭ la $7^1/_2$ óre séra. Comitetulŭ arangiatorŭ. Ofertele marinimóse se primescŭ cu mulţămită şi se vorŭ chita pe cale ḑiaristică.

Programulŭ: 1. **„Eată ḑiua triumfală"**, de *V. Humpel*, esecutată de corulŭ tinerimei adulte în patru vocĭ. 2. **„Albina şi trântorulŭ"**, dialogŭ de *G. Asachi*, esecutatŭ de elevele **Elena G. Pulu** şi **Epifania N. Balea**. 3. **„Cămaşa fericirei"**, poesiă de *V. M. Lazar*, declamată de **Maria G. Voicu**. 4. **„Uite mamă colo'n satŭ"**, arangiată pentru corŭ de *I. Sibian-Găluşcă*, esecutată de corulŭ tinerimei adulte. 5. **„Mihnea şi Baba"**, poesiă de *Bolintineanu*, declamată de **Maria Acsente**. 6. **„Olteneasca"**, esecutată solo pe Cello de **Ioan Sibian-Găluşcă**. 7. **„Toporulŭ şi pădurea"**, poesiă de *Greg. Alesandrescu*, declamată de **Elena Oancea**. 8. **„Condamnarea strugurelui"**, poesiă de *Antonŭ Pană*, declamată de **D. Popa**. 9. **„Sub acéstă négră stânoă"**, arangiată pentru corŭ de *N. Popovіciu*, esecutată de corulŭ bărbătescŭ. Înainte de începerea esecutării programului va cânta orchestra. După producţiune urméză danţŭ, începêndŭ cu **„Căluşarulŭ"** şi **„Bătuta"**.

Eclipsa totală de lună în 16/28 Ianuarie a. c.

Locuitorii Europei şi Africei vorŭ vedé poimâne spectacolulŭ unei întunecimĭ totale de lună. Este cunoscutŭ făcăruia, că o întunecime de lună se întêmplă, când pămêntulŭ se aşéḑă tocmai între sóre şi lună, aşa că luna ajunge sub umbra pămêntului. Acésta se póte întêmpla numai când luna e plină. Luna îşĭ primesce lumina dela sóre şi îndată ce între în umbra pămêntului i se subtrage acéstă lumină şi ea se întunecă pentru toţĭ spectatorii câţĭ o potŭ vedé, prin urmare şi pentru aceia, carĭ s'arŭ afla în afară de pămêntŭ. Insĕ cu tóte că umbra pămêntului este de trei orĭ aşa de mare ca luna, acésta totuşĭ nu se întunecă de totŭ. Pe câtŭ timpŭ o parte a discului lunei este luminată de sóre, contrastulŭ între partea luminată şi neluminată face ca omului sĕ i se pară partea cea neluminată cu totulŭ întunecósă; numai după ce luna a întratŭ cu totulŭ în umbra pămêntului, se observă amăgirea, căcĭ în locŭ de a fi nevĕḑută, ea se observă pe cerŭ ca unŭ discŭ roşu-aramiu; lumina lunei ce-i dreptŭ se slăbesce aşa de multŭ, încâtŭ

„FOILETONULŬ GAZ. TRANS."

(1)

STRĂBUNII NOŞTRI

Novelă istorică

Anulŭ 104 după Christ.

Cartea I. — Pădurea Bersovia.

CAP. I.

Pe rîul *Strĕiul*, altădată *Sargeţiu*, care şi astăḑĭ curge pe lângă vechia capitală a Dacilorŭ, *Zarmizegethusa*, astăḑĭ *Grădiştea*, se întindeau surde păduri de goronĭ, de fagĭ, de paltinĭ şi de gărnéţă, printre carĭ numai piciorulŭ sprintenului munteanŭ putea străbate.

Pe o întindere ca de cincĭspreḑece pogóne şi mai bine, în inima pădurii, stă tăbărîtă ostea dacă. La depărtărĭ aprópe regulate, dărvarii, sub poruncile Regelui, daseră câte-o próşcă prin hăgiulŭ nepĕtrunsŭ şi scoseseră cu mare muncă rădĕcinile din pămêntŭ, spre a face astfelŭ luminişurĭ, în carĭ se adăposteau taberele la vreme de rĕsboiu.

In fundŭ ómenii poporului séu ostaşii de rêndŭ, comaţii, cu capetele góle, cu piepturile desfăcute şi pérose, cu pletele pe umerĭ, se esercitau la mânuirea armelorŭ. Cuţite lungĭ, înfipte în mânere de lemnŭ orĭ de cornŭ de vită, tăióse, înţepătóre orĭ întórse la vîrfŭ; spada subţiratică a călăreţilorŭ; sabia scurtă cu douĕ tăişurĭ; pumnalulŭ dreptŭ; lancea lungă; suliţa, arculŭ, — ţăcăneau, isbindu-se de scuturĭ, orĭ se ştirbeau unele de altele, însoţite de scrişnirea dinţilorŭ, de urlete şi grele blăsteme pe capulŭ Romanilorŭ. Unii se luptau cu drépta şi se apĕrau cu stînga, alţii atacau cu stînga şi cu drépta ţineu scutulŭ; alţii ér se duceau orbesce, ţinêndŭ câte o falcă de zimbru séu de calŭ deasupra capului şi dândŭ cu toporulŭ ca cu o bardă. Scuturile lorŭ aveau forma ovală şi la cei mai chiaburĭ erau decorate cu alte scuturĭ mai micĭ *(peltes)*, cu arabescurĭ şi simbolurĭ siderale, precum: semilună, stele, coróne cu raḑe, etc. Nobilii se deosebeau de ostaşĭ prin aceea, că cei mai mulţĭ purtau unŭ felŭ de căciule îndoite, unŭ soiu de bonetŭ frigianŭ mai greoiu, dela carĭ erau numiţĭ *philophores* de către Romanĭ. Ei nu se băteau cu armele de pieptŭ, ci trăgeau din arcurĭ, purtândŭ pe umĕrulŭ stîngŭ tolba săgeţilorŭ, orĭ aruncau cu lăncĭ, orĭ cu praştii. Diregĕtorii cei marĭ ai statului, din carĭ se alegeau totdéuna 13 boierĭ-raşĭ, erau în preajma Regelui, căutândŭ sĕ-i asculte poruncile.

Tótă armata era împărţită în cincĭ regiunĭ séu cincĭ corpurĭ, după cum erau şi despărţămintele teritoriale, şi fiecare corpŭ în trei divisiunĭ, după numĕrulŭ triburilorŭ, aşa încâtŭ erau peste totŭ cincĭspreḑece divisiunĭ, după cele cinspreḑece triburĭ mai marĭ. Loculŭ pe care-lŭ ocupau ei în taberă corespundea cu loculŭ ce-lŭ ţineau, în făşii lungĭ, dela munţĭ spre Dunăre, pe pămêntulŭ Daciei. Astfelŭ, spre Nordŭ, lipite de tuiurile óstei veneau cele trei triburĭ mai selbatice: *Anarţii, Teuriştii* şi *Cistobacii*, cu tarabostulŭ lorŭ, vajniculŭ *Bărhală*, din oraşulŭ Porolisonŭ, care avea sub dênsulŭ alţĭ trei oficerĭ nobilĭ, şefĭ de tribŭ; îndată după dênşii, în linia a doua, veneau: *Prendavensii, Patachensii* şi *Kauchensii*, carĭ soseau de prin cetăţile *Napoca* (Clujulŭ), *Patavisa* (Turda) şi de pe la gurile Nistrului şi ale Dunării, sub comanda tarabostului *Mucapar*; apoi, *Brfii, Burindensii* şi *Cotensii*, de prin oraşele *Sermizirga* (Cicman), *Apula* (Alba-Iulia) şi din câmpie, dela Gura Siretului, sub comanda lui *Scorylo*, prinţŭ, care avusese unŭ strămoşŭ în tronulŭ Daciei; după dênşii, în mijloculŭ taberii, veneau *Albochensii, Potulatensii* şi *Sinsii*, cei mai numeroşĭ şi mai bogaţĭ, din oraşele *Zarmizegethusa* (Grădiştea), *Archidava* (probabilŭ Slatina), de pe valea Argeşului, sub ordinile lui *Diĭge*, fratele mai micŭ alŭ Regelui, care şi avea ca cea mai înaltă misie paza bălaurului óstei, şi ca atare era generalisimŭ, — şi în sfîrşitŭ, *Saldensii, Keiageisii* şi *Piefigii* de prin cetăţile *Tierna* (Orşova), *Drobeta* (Turnu-Severinŭ), *Tibiscu* (probabilŭ Caransebeşul), de pe la gura Tisei, de pe Jiu şi de pe Oltŭ, veteranii şi eroii armatei, puşĭ deadreptulŭ sub comanda lui *Decidav*, propriulŭ fiu alŭ Regelui.

Fiecare trib avea şi câte unŭ *Budala*, unŭ felŭ de nebunŭ idiotŭ, vecĭnicŭ flămândŭ, care sbiera câtŭ putea şi la rĕsboiu soldaţii sbierau după elŭ.

In mijloculŭ acelui locŭ se ridica o movilă de ţeste duşmane, ér din ea rĕsărea o prăjină lungă, în vîrfulŭ căreia

se potŭ vedé tóte stelele pe ceriu ca într'o nópte fără lună.

Intunecimea de lună se începe Sâmbătă, în 16 (28) Ianuarie, la 10 óre și 35.7 minute nóptea (după timpulŭ de Viena) Pe timpulŭ acesta luna începe a intra în umbra pămentului. La 11 óre 36.3 minute începe întunecimea totală și durézá până la 13 óre 14.7 minute. ér la 14 óre 15.3 minute (după calcululŭ astronomicŭ de 24 óre consecutive) se termină.

Pe când locuitorii pămentului vorŭ avé în ḑiua acésta o eclipsă de lună, eventualii locuitorĭ ai lunei vorŭ vedé o întunecime de sóre.

SCIRĬ ULTIME.

După o depeșe din Viena publicată de „Journal des Debats,“ lumea se aștéptă la o vastă resvrătire în Bulgaria în luna Februarie. Maioritatea armatei bulgare ar fi câștigată de cătră insurgențĭ.

„România liberă“ spune că din Făgărașŭ s'a primitŭ în Bucurescĭ o telegramă, în care se ḑice, că d-lŭ locotenentŭ de gendarmĭ Părăianu, trimisŭ în urmărirea lui Ioniță Popa, autorulŭ puincipalŭ alŭ crimei din strada Dionisie, a plecatŭ în satulŭ Ohaba unde se crede că se găsesce urmărítulŭ.

Telegramă part. a „Gaz. Trans.“

Caransebeșŭ, 26 Ianuarie. — Alegerea de deputatŭ dietalŭ în cerculŭ Caransebeșŭ este fixată pe ḑiua de *Mercurĭ, 8 Februarie* st. n.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

San-Remo, 26 Ianuarie. Jubileulŭ de 50 de anĭ alŭ căsĕtoriei prințului de corónă germanŭ s'a sĕrbătoritŭ în modŭ festivŭ.

Paris, 26 Ianuarie. Imputernicițiĭ francezĭ pentru încheiarea tractatului de comerciu au fostŭ rechiămațĭ din Roma.

Berlinŭ, 26 Ianuarie. Ministrulŭ de culte a rĕspunsŭ la interpelarea Polonilorŭ că eschiderea limbei polone de instrucțiune are de scopŭ liberarea Polonilorŭ de sub jugulŭ socialŭ și economicŭ. Datoria guvernului este a face din limba germană unŭ bunŭ comunŭ alŭ tuturorŭ locuitorilorŭ.

DIVERSE.

Eroismulŭ principesei de Muntenegru. In acéstă epocă familia principelui de Muntenegru locuesce lângă rîulŭ Cernovița, care érna se transformézá într'unŭ cataractŭ îngrozitorŭ și sgomotosŭ. Casa Domnitorului e pe marginea acestui rîu. Pe la ultimele ḑile ale lunei Octomvre, principesa Milena ședea la feréstră, observândŭ o barcă pe care erau trei femei. De odată barca se rĕstórnă și cele trei femei se acopere în valurĭ de apă. Principesa pune mâna îndată pe o pușcă, o slobóde dândŭ alarmă, și se repede ea singură pe cea dântêiu luntre mergêndŭ spre femeile carĭ căḑuseră în apă și carĭ nu se mai vedeau. Servitorii principesei alergară pe dată. Principesa lopătândŭ admirabilŭ merse spre loculŭ sinistrului, când pe lângă luntre vĕḑu două corpurĭ, principesa apucă pe unulŭ și celălaltŭ unulŭ din servitorĭ. Chemațĭ fiindŭ doctorii, spuseră că femeile erau mórte. Principesa însĕ ordonă ca sĕ fiă aduse victimele la locuința ei proprie, unde ea însășĭ începù sĕ le frece. Se osteni însĕ și încetă puținŭ, când una din ele oftă spunêndŭ încetŭ: „Mi se pare că vĕdŭ pe principesa.“ Principesa o îmbrățișă cu căldură. După puținŭ și cealaltă femeiă îșĭ veni în fire. Ambele au fostŭ încălḑite și îmbrăcate. Victimele care au scăpatŭ erau surorĭ. A treia, care era muma lorŭ, s'a înecatŭ.

Doi eroi ungurĭ. Cetimŭ în „Pester Lloyd“: Patria póte fi liniștită, décă are mulțĭ eroi ca cei doi Măcăoanĭ (locuitorĭ din Makó), carĭ deunăḑile la unŭ jocŭ de-a scrófa“ (Sautanz) s'au rĕmășitŭ, că unulŭ ar puté mânca 50 porții de sarmale de varḑă, ér celalaltŭ — 10 lumînărĭ de sĕu! Amêndoi s'au ținutŭ de vorbă și au câștigatŭ rĕmășagulŭ spre bucuria celorlalțĭ óspețĭ. Gustosulŭ animalŭ, care, despicatŭ în două părțĭ, atêrna de unŭ cuiu, roșĭ de rușinea concurenților omenescĭ.

Fómete în Muntenegru. Precum se scrie din Cetinje cătră „Pol. Korr.“, în unele districte ale Muntenegrului e adevĕrată fómete. Peste 30,000 persóne suntŭ lipsite de orĭce mijlocŭ de traiu. Familia imperială rusă a trimisŭ o corabiă încărcată cu cereale din Odessa ca darŭ celorŭ lipsițĭ.

Cincĭ ómenĭ asfixiațĭ. In Vișeu-de-josŭ (Maramurĕșŭ), precum se scrie lui „Nemzet“, locuitorulŭ de acolo Ionŭ Popŭ, soția sa, doi copii ai sĕi și socrusĕu au muritŭ fiindŭ asfixiațĭ (înecațĭ de gazŭ) care s'a produsŭ prin aceea că unŭ părete alŭ casei a luatŭ focŭ dela coșŭ (urloiu) și astfelŭ a arsŭ mai multŭ timpŭ fără a fi observatŭ.

Vêrstă înaintată. Din Boskowitz, în Moravia se scrie, că în ḑilele trecute a muritŭ unŭ locuitorŭ cu numele Iosifŭ Mohi în vêrstă de o sută douĕḑecĭ și șépte de anĭ (127). Elŭ lăsă 14 copii, 32 nepoțĭ, 15 strĕnepoțĭ și 3 străstrĕnepoțĭ. Dintre fii sĕi unulŭ e de 102 anĭ. Rĕposatulŭ a fostŭ destulŭ de sdravĕnŭ până la mórte, visita biserica în fiece Duminecă și sĕrbătórea, și numai acum cincĭ anĭ începuse a purta ochelarĭ.

Migrațiune de șerpĭ. Din Kubin, în comitatulŭ Timișórei. se relatézá următorulŭ casŭ interesantŭ: Intre Kubin și Szendrö se găsesce pe Dunăre așa numita „Insulă a Smederowei“, cunoscută mai alesŭ din causa miilorŭ de șerpĭ, ce'șĭ facŭ acolo somnulŭ de érnă. Acum câteva ḑile s'a întêmplatŭ, că vre-o 10,000 de șerpĭ s'au deșteptatŭ din somnulŭ lorŭ letargicŭ și au trecutŭ dincolo pe malulŭ Serbiei. O mare întindere a Dunării era acoperită cu șerpĭ călĕtorĭ. In anulŭ 1875—76 s'a întêmplatŭ o migrațiune analógă de șerpĭ din acea insulă. Omenii de acolo, carĭ îșĭ aducŭ aminte de acestŭ fenomenŭ interesantŭ, explică acésta ḑicêndŭ, că în acestŭ anŭ va fi o inundațiă, ca la anulŭ 1875—76.

Utilisarea găinilorŭ în bucătăriă. — După ce s'a tăiatŭ o pasĕre, o lăsămŭ unŭ césŭ în apă rece; apoi o opărimŭ, jupuimŭ etc., o spălămŭ bine și o punemŭ la focŭ într'o ólă cu apă rece și cu ceva sare. După ce amŭ înlăturatŭ spuma apei, punemŭ zarzavatŭ și lăsămŭ sĕ fiérbă, până ce carnea se póte lesne desface de óse. Sĕ totŭ adăogămŭ apă, ca găina sĕ nu stea afară din supă. Apoi tótă carnea se desface de óse, se tae mĕruntŭ, se amestecă cu unŭ pătrar kilogramŭ carne de porcŭ próspĕtă, éradă și mĕruntŭ tăiată, se pune piperŭ și ceva cójă de lămâe tocată, foi de dafinŭ și sare câtŭ trebue; pe urmă se ia o franzeluță, muiată în lapte séu apă, și după ce o stórcemŭ, o amestecămŭ bine cu cele mai de susŭ, dimpreună cu unŭ ou din acestŭ aluatŭ formămŭ franzeluțe (10—12 bucățĭ), le învelimŭ în pezmetŭ cu ou, le cócemŭ în untură fierbinte și le servimŭ la masă ca compotŭ séu cu mâncărĭ dulcĭ. In supă se fierbŭ tăețeĭ cu ou.

Contra gândacilor din pimniță. Diversele insecte de prin pivnițe se potŭ prăpădi, décă reḑemămŭ de părețĭ măturĭ de mestécănŭ. Tóte insectele se urcă bucurosŭ pe acéstă plantă. Din când în când scuturămŭ măturele spre a călca și ucide animalculele căḑute, séu le muiemŭ iute în apă fierbinte.

Spre a face petrolŭ mai bunŭ punemŭ în lampă, după mărime, o lingură mică séu mai mare de sare. Acéstă sare nu e nevoie sĕ o prenoimŭ decâtŭ arareorĭ. Se póte pune chiarŭ în vasulŭ cu petrolŭ o mână de sare și efectulŭ va fi acelașŭ. Petroleulŭ va arde mai luminosŭ și nu esploadézá așa lesne.

(„Rĕsboiulŭ.)

Leacŭ pentru ranele vitelorŭ. Avemŭ multe leacurĭ de casă pentru vindecarea ranelorŭ la vite, însĕ nicĭ unulŭ nu e atâtŭ de folositorŭ ca celŭ următorŭ. Se ia prafŭ de pușcă și unsóre de porcŭ (nesărată). Prafulŭ se piséză mărunțelŭ și se mestecă cu unsórea, — ér cu mestecătura acésta se unge rana vitei. Părticelele aflătóre în prafulŭ de pușcă au o putere antiseptică; adecă împedecă putreḑirea ranei, ér unsórea — vindecă. Décă unŭ calŭ de es. la drumŭ mai lungŭ, frecându-șĭ piciórele unulŭ de altulŭ, s'a vătĕmatŭ — e destulŭ alŭ unge cu mestecătura acésta, care nu numai vindecă. ci și locurile pleșuge le umple cu pĕrŭ frumosŭ și lucitorŭ. Unii economĭ au introdusŭ și datina aceea, că vara ungŭ corpulŭ întregŭ alŭ calului cu prafŭ de pușcă mestecatŭ în unsóre, și apoi ducŭ calulŭ la rîu si 'lŭ spală cu săpunŭ și cu peria. Prin acésta nu numai că primesce calulŭ o piele frumósă, netedă, cu pĕrŭ lucitorŭ, — ci va fi feritŭ pe o vreme lungă și de aculŭ neplăcutŭ și otrăvitŭ alŭ muscelor.

Logodnă.

D-lŭ *Dr. Demetriu Ciuta,* advocatŭ în Bistrița, și D-șóra *Laura Ranta Buticescu:* — fidanțațĭ. Bistrița, 17 Ianuarŭ st. n. 1888.

Rectificare. In Nr. 7 alŭ „Gaz. Trans.“ pag. 1, colóna 1, șirulŭ 17 de josŭ, este a se ceti *Gerasimŭ,* în locŭ de Gerașimŭ; totŭ acolo, colóna 2, șirulŭ 36 de susŭ, este a se ceti: *stêlpŭ,* în locŭ de sfĕlpŭ, ér la șirulŭ 30 de josŭ: *Cehulŭ Silvaniei,* în locŭ de... Silvavei și la șirulŭ 25 de josŭ: *Georgiu,* în locŭ de Gorgiu.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 25 Ianuarie st. n. 1888.

Bancnote românescĭ .	Cump.	8.44	Vênd.	8.46
Argintŭ românescŭ .	„	8.40	„	8.44
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.—	„	10.03
Lire turcescĭ	„	11.30	„	11.35
Imperialĭ	„	10.30	„	10.35
Galbinĭ	„	5.90	„	5.96
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble Rusescĭ . . .	„	109. 5	„	109.25
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anŭ			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 25 Ianuarie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 5%	97.30
Renta de hârtiă 5%	88.45
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare . .	148.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . . .	94.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . . .	124.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . . .	110.75
Bonurĭ rurale ungare	104.25
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.25
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.50
Bonurĭ rurale Transilvane	104.—
Bonurĭ croato-slavone	102.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ .	119.—
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	122.76
Renta de hărtiă austriacă.	78.55
Renta de argintŭ austriacŭ	80.90
Renta de aurŭ austriacŭ	109.10
Acțiunile băncei austro-ungare. . . .	136.25
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. . .	865.—
Acțiunile băncei de creditŭ austr. . .	272.75
Argintŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ . .	5.96
Napoleon-d'orĭ	$10.02^1/_2$
Mărcĭ 100 împ. germane	62.20
Londra 10 Livres sterlinge	126.65

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

---

fâlfâia *draco* séu steagulŭ armatei dacice. Dintr'unŭ ciotŭ de lemnŭ, astfelŭ cioplitŭ încâtŭ sĕ pară că e o gură de dihanie, se întindea trupulŭ bălaurului, alcătuitŭ din stofe cu felŭ de felŭ de colorĭ, care tremura în vêntŭ și se încovăia ca unŭ șarpe. Draconele Regelui avea capulŭ de bronzŭ séu de argintŭ și corpulŭ de lemnŭ ușorŭ, învĕluitŭ în stofă. Când se repeḑeau Dacii la atacŭ, stegarulŭ, unŭ uriașŭ câtŭ Goliatŭ, bíziia printre buze orĭ șuera printre dințĭ de se părea că chiar bălaurulŭ fluera. In jurulŭ lui se grămădeau muntenii fanaticĭ, alergândŭ cu cuțitele în vêntŭ, cu pletele săltărețe în jurulŭ capului, cu opincĭ de mistrețŭ în picióre, orĭ desculțĭ, — ca sĕ nu care-cumva se pună mâna dușmanulŭ pe steagŭ. — Bălaurulŭ regescŭ fluera singurŭ.

In drépta și în stânga movilei din care eșa draco, ardeau două rugurĭ și stau înfipte câte trei sulițe, fiindcă se pregătea o slujbă bisericéscă.

Dincóce de ostașĭ, mai spre fața luminișului, se ridica unŭ foișorŭ de ramurĭ, pe patru stejarĭ, în care stau 13 fecióre, cu Dochia, fiica Domnului, alcătuindŭ corulŭ.

Jurŭ împrejurulŭ câmpului acestuia erau tăbărîte cotigĭ cu boi, orĭ, la unii, cu bourĭ, sprintene și ușurele, care la locŭ șesŭ mi-țĭ trânteau țepușĭ la carâmbĭ și încărcau ca în vremea cea bună.

Totŭ jurulŭ taberii era însemnatŭ prin prăjinĭ lungĭ, ascuțite, în carĭ putrezeau sângerate capetele frumóse ale legionarilorŭ romanĭ.

Căcĭ Decebalŭ era sĕlbaticŭ...

Eată-lŭ:

In colțulŭ din stânga, la o parte, se vĕdŭ doi bolovanĭ de cremene, rĕsturnațĭ unulŭ peste altulŭ, așa încâtŭ sĕ formeḑe ca unŭ tronŭ, ér la piciórele lorŭ unŭ trunchiu de stejarŭ trântitŭ josŭ. Peste bolovanĭ și stejarŭ suntŭ întinse trei piei de ursŭ negru.

Decebalŭ, cu plete lungĭ pe spate, rasŭ în frunte, cu două coróne de frunze pe capŭ: una de aurŭ bătută cu granate, alta de ștejarŭ, înfiptă în cealaltă, stă pe tronulŭ de bolovanĭ, cufundatŭ în gândurĭ. Mâna dréptă a prinsŭ, hălăciugă, lunga lui barbă și-șĭ sprijinea capul într'însa. Brațulŭ, vînjosŭ, e golŭ până la umĕrŭ, căcĭ într'unŭ minutŭ de măniă șĭ-a spintecatŭ mâneca cămeșii de inŭ móle de Pergamŭ și a înodat'o tocmai susŭ. E omŭ maturŭ, mare la statură, cărnŭ, cu sprâncene stufóse și crudŭ la privire.

Imprejurulŭ lui tacŭ toțĭ. Buzduganulŭ, rĕmasŭ în tronulŭ Daciei din nemŭ în nemŭ, e de cornŭ de cerbŭ, cu o rotocólă în capŭ câtŭ e osulŭ din fruntea dobitocului, scrisŭ cu felurĭ de chipurĭ și țintuitŭ spre mânerŭ cu pietre. E greu ca de fierŭ. Elŭ stă străntitŭ la piciórele tronului, pe pielea de ursŭ, și împărțeșce pe din două scaunulŭ Daciei cu stăpânulŭ sĕu.

Dela *Burebiste,* căruia i l'a adusŭ dea unŭ pustnicŭ dintr'o peșteră, a înotatŭ de multe orĭ în creerŭ de dușmanŭ séu chiar de Dacŭ, când domnulŭ era măniosŭ. Sub Duras se mai muiase. Dér a vrutŭ Zalmolcse sĕ-lŭ pue în mâna lui Decebalŭ, și de atuncĭ e bine. Nimenĭ nu are dreptulŭ sĕ-lŭ atingă decâtŭ Regele Daciei.

La drépta Domnului stă fiulŭ sĕu *Decidav,* tĕnĕrŭ, cruntŭ și sĕlbaticŭ ca și părintele sĕu, dér fără mintea aceluia. In fața lui, înțeleptulŭ preotŭ *Vezinas,* omŭ adêncŭ în ale sçiinței timpului, cetitorŭ pe stele și inițiatŭ de învĕțații din Frigia în misterele cultului Sórelui, care, împreună cu Decebalŭ și cu buzduganul aceluia, ocârmueau trebile Daciei. La spatele lui Vezinas, 12 preoțĭ castrațĭ, păzitorĭ ai Cultului *Sulei*, îmbrăcațĭ în stofe grele de Pergamŭ și pălăriețĭ, sunătorĭ din fluere și trîmbițe. In stânga Domnului, 13 boerĭ marĭ, cu *Djige,* fratele sĕu, rașĭ în frunte, îmbrăcațĭ: unii cu zale metalice urzite din inele de fierŭ, alții cu pieptare de bronz ca ale legionarilorŭ romanĭ, séu acoperițĭ cu solzĭ strălucitorĭ, și purtând lângă dânșii scuturile. Acéstă îmbrăcăminte o aveau însĕ numai ofițerii carĭ țineau de familia regală séu carĭ erau șefĭ de triburĭ. Ei se numeau în generalŭ *Zarabi*, ér nobilii ceilalțĭ se numéu *Tarabosti*. In spatele tronului, 13 femei cu copii, carĭ din poruncă erau aduse acolo, și nu îndrăzneau sĕ se arate ochiului stăpânitorului.

(Va urma.)

Nru. 335 ex 1888.

PUBLICAŢIUNE.

Spre scopulŭ închirierei, respective arendărei obiectelorŭ de închiriatŭ şi de arenda aparţinĕtóre comunei orăşenescĭ şi amintite mai în josŭ, se va ţinea în oficiolatulŭ orăşenescŭ economicŭ **în 16 Februarie anulŭ curentŭ** la 3 óre după prânḑŭ o pertractare scripturistică de oferte pe lângă condiţiunile ce se potŭ în órele oficióse examina de fie-cine în amintitulŭ oficiolatŭ şi pe lângă ulteriόra aprobare alŭ celui mai avantagiosŭ ofertŭ de către representanţa comunală orăşenéscă.

Se provócă decĭ oferenţii, ca ofertele lorŭ scripturistice, închise şi provĕḑute cu unŭ timbru de 50 cr. cărora are de a se alătura şi unŭ vadiu de 10% din suma anuală de chirie séu arendă, care vadiu póte sĕ consiste din banĭ gata séu hârtii de preţŭ, sĕ le aştérnă celŭ multŭ pănă la 12 óre la prânḑŭ în amintita ḑi economului orăşenescŭ E. Hintz.

In ofertŭ sĕ se amintéscă cu acurateţă, că pentru care obiectŭ se oferă; mai departe sĕ se amintéscă că oferentului i suntŭ cunoscute condiţiunile de arĕndă şi că se supune lorŭ, amintindu-se în fine chiria séu arenda oferată în cifre şi litere.

Obiectele de închiriatŭ séu de arendatŭ suntŭ următórele:

1. Localulŭ din parterre în cassa sfatului, fostulŭ archivŭ vechiu, din 30/9, 1888 pe 6 anĭ.
2. Şetrele de vĕnḑare de sub casa sfatului . . . . „ „ „ „ „
3. Magasinulŭ din casa sfatului de către tĕrgulŭ inului . . . . . „ „ „ „ „
4. „ „ „ „ cumpĕna orăşenéscă cu dreptul de cântărit din 30/9, 1888 pe 6 anĭ
5. Casa orăşenéscă Nr. 16 cu grădina . . . . „ „ „ „ „
6. Prăvălia din casa oraşului No. 17 . . . . „ „ „ „ „
7. „ „ „ „ „ 18 . . . . „ „ „ „ „
8. Magasinulŭ de fructe la pórta tĕrgului cailorŭ . . . . „ „ „ „ „
9. Locuinţa din pórta uliţei scheilorŭ Nr. 121. . . . . „ „ „ „ „
10. Totŭ acolo unŭ magasinŭ mai micŭ . . . . „ „ „ „ „
11. Casa din uliţa funarilorŭ Nr. 302 . . . . „ „ „ „ „
12. Locuinţa pănariului în casa Nr. 318 . . . . „ „ „ „ „
13. Prăvălia Nr. 1 în podulŭ bătuşilorŭ . . . . „ „ „ „ „
14. Prăvălia Nr. 2 în podulŭ bătuşilorŭ . . . . din 30/9, 1888 pe 6 anĭ
15. „ „ 3 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
16. „ „ 4 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
17. „ „ 5 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
18. „ „ 7 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
19. „ „ 8 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
20. „ „ 9 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
21. „ „ 10 „ „ „ . . . . „ „ „ „ „
22. Douĕ magasine în podulŭ bătuşilorŭ . . . . „ „ „ „ „
23. Douĕ pivniţe sub podulŭ bătuşilorŭ . . . . „ „ „ „ „
24. Casa din uliţa nouă a spitalului Nru. 448 . . . . „ „ „ „ „
25. Casa din uliţa căldărarilorŭ Nr. 489 . . . . „ „ „ „ „
26. O pivniţă în casa de sub buciumŭ Nr. 584. . . . . „ „ „ „ „
27. Ospătăria „Corόna“ . . . . „ „ „ „ „
28. Berăria orăşenéscă . . . . „ „ „ „ „
29. Cafeneaua de pe promenadă. . . . . „ „ „ „ „
30. Birtulŭ din ştejerişŭ . . . . „ „ „ „ „
31. Birtulŭ dela Bĕrsă din 1 Ianuarie 1889 pe 6 anĭ.
32. Cofetăria de pe promenada de susŭ . . . . „ „ „ „ „
33. Bastada ştrimfarilorŭ . . . . „ „ „ „ „

Braşovŭ, în 21 Ianuarie 1888.

2c.3—1 **Magistratulŭ orăşenescŭ.**

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugăm pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru pănă acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Administraţiunea „Gaz. Trans.“

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ.